

IXXXII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændring i midlertidig Lov Nr. 207 af 1. April 1919 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 24. Marts 1920).

Udvalget erkender, at den af Landbrugsministeren foreslaaede Ændring til § 3, 1ste Stykke, i den nugældende Lov af 1. April 1919 mildner Lovens Bestemmelser paa det Omraade, hvor Erfaringen særlig har vist, at Loven kunde virke hemmende for en fornuftig Disposition. Men da Erfaringen ogsaa har vist, at Loven kan virke unødigt hemmende paa andre Omraader, vil Udvalget foretrække ved en Tilføjelse til dens § 3 at udvide Ministerens Bemyndigelse til i ganske særlige Tilfælde at fravige ogsaa andre af Lovens indskrænkende Bestemmelser.

Endvidere henstiller Udvalget, at de Bestemmelser i den nugældende Lov, der maattet ønskes bevaret efter 1. April 1921, formes som Ændringer til Lov af 6. April 1906.

Ændringsforslag.

Af Udvalget, tiltraadt af Landbrugsministeren:

Til § 2.

Paragraffen affattes saaledes:

„§ 3 i nævnte Lov affattes saaledes:

„Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at meddele Tilladelse til at sammenlægge mindre Husmandsbrug, naar disses samlede Tilliggende ikke overstiger 1 Td. Hartkorn og 6 ha geometrisk Maal, og Jorderne ligger bekvemt for samlet Drift.

Endvidere skal Landbrugsministeren være bemyndiget til at fravige de i denne Lovs § 2 fastsatte Indskrænkninger i Retten til Deling af en Jordejendom i følgende Tilfælde:

naar den paagældende Jordejendoms Tilliggende har en saa spredt Beliggenhed eller er af en saa uforholdsmæssig Størrelse, at en yderligere Deling maa anses for hensigtsmæssig,
naar de stedlige Forhold gør det ønskeligt, at Jord fraskilles Ejendommen til Ud-